

การศึกษาทัศนคติของวัยรุ่นตอนกลางต่อการพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษของผู้สูงอายุเพื่อการท่องเที่ยวในต่างประเทศ
Study on the attitude of middle adolescents on the development of English language skills of the elderly
to travel abroad.

ชมพูนุช สอนศิริ* และธีระวัฒน์ จันทิก

คณะวิทยาการจัดการ สาขาการจัดการธุรกิจและภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยศิลปากร

บทคัดย่อ

การวิจัยการศึกษาทัศนคติของวัยรุ่นตอนกลางต่อการพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษของผู้สูงอายุเพื่อการท่องเที่ยวในต่างประเทศ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาข้อมูลทั่วไปของวัยรุ่นตอนกลาง และศึกษาปัจจัยด้านทักษะภาษาอังกฤษและศึกษาทัศนคติของวัยรุ่นตอนกลางต่อการช่วยพัฒนาทักษะด้านภาษาอังกฤษของผู้สูงอายุเพื่อการท่องเที่ยวในต่างประเทศ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยนี้คือวัยรุ่นตอนกลางในเขตกรุงเทพมหานครตอนกลางและปริมณฑล กำหนดกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 400 คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบอาศัยหลักความน่าจะเป็น (Probability sampling) ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) ประกอบด้วย ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) รวมถึงค่าสถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistic) ได้แก่ สถิติ t-test แบบ Independent Sample และสถิติ Chi-square Test

ผลการพบว่า จากการศึกษาข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ 21 ปี มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ครอบครัวยุคส่วนใหญ่มีผู้สูงอายุอยู่ในครอบครัว มีอายุระหว่าง 71 – 80 ปี สำหรับทักษะทางด้านภาษาอังกฤษของวัยรุ่นตอนกลาง ด้านการฟังโดยรวมอยู่ในระดับสามารถใช้ได้เพียงเล็กน้อย ด้านการพูดโดยรวมอยู่ในระดับสามารถใช้ได้เพียงเล็กน้อย ด้านการอ่านโดยรวมอยู่ในระดับสามารถใช้ได้เพียงเล็กน้อย และด้านการเขียนโดยรวมอยู่ในระดับสามารถใช้ได้เพียงเล็กน้อย โดยทัศนคติของวัยรุ่นตอนกลางต่อการพัฒนาทักษะด้านภาษาอังกฤษของผู้สูงอายุเพื่อการท่องเที่ยวในต่างประเทศ โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง

คำสำคัญ : ทัศนคติ, วัยรุ่นตอนกลาง, ผู้สูงอายุ, ทักษะภาษาอังกฤษ

Abstract

Study on the attitude of middle adolescents on the development of English language skills of the elderly to travel abroad on general data of people in The BANGKOK AREA and PERIMETERS, the English language skills of middle adolescents and attitudes. The community members, the samples were 400 peoples, methods of sampling based on Probability, by choose the way simple random sampling using Questionnaire as a to collect data storage. For data analysis using Descriptive Statistic include, and Frequency Percentage, Mean, Standard Deviation, and Inferential Statistic include to statistics t-test with independent sample and One Way Anova of Variance.

From the study on general data respondents, it was found that most respondents were female with 21 years old and they graduated in Bachelor Degree. Most families have elderly people in the family with the age ranged from the result showed that 71 – 80 years. For the English language skills of middle adolescents. The overall listening level is only slightly available. The overall speech level is only slightly available. The overall

reading level is only slightly usable. And the overall writing level is only slightly available and the attitude of middle adolescents on the development of English skills of the elderly for tourism for overall at moderately agreeable level.

Keywords : attitude, middle adolescents, elderly people, English language skills

*ผู้นิพนธ์ประสาน Chompoonoot.bs@gmail.com

1. บทนำ

ปัจจุบันเนื่องจากการพัฒนาด้านการแพทย์และสาธารณสุขที่ทำให้ประชากรมีอัตราการเสียชีวิตลดต่ำลง ผู้สูงอายุมีแนวโน้มจะมีอายุยืนยาวขึ้นกว่าในอดีต ซึ่งผู้สูงอายุส่วนใหญ่จะใช้ชีวิตหลังเกษียณอายุงานประกอบกิจกรรมต่างๆ โดยเฉพาะกิจกรรมนันทนาการและการเดินทางท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อน หรือเพื่อชมศิลปวัฒนธรรมและธรรมชาติ เนื่องจากมีเวลามากกว่านักท่องเที่ยววัยอื่นๆ และมีความพร้อมทางการเงิน นักท่องเที่ยวผู้สูงอายุนั้นจะมีรูปแบบและพฤติกรรมท่องเที่ยวที่แตกต่างจากนักท่องเที่ยวทั่วไป คือ เน้นการท่องเที่ยวและบริการที่มีคุณภาพดี คุ่มค่า เน้นการซื้อด้วยเหตุผลไม่ใช่อารมณ์ ให้ความสำคัญกับความพึงพอใจเป็นหลัก พักนานใช้จ่ายสูง มีความสามารถในการซื้อบริการในราคาสูง เนื่องจากมีเงินเก็บจากการทำงานหนักมาทั้งชีวิต จึงมีศักยภาพสูงในการบริโภค ปัจจัยที่มีอิทธิพลในการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวของผู้สูงอายุ ได้แก่ ระดับรายได้ สุขภาพร่างกาย และเพื่อนร่วมเดินทาง สำหรับปัจจัยจูงใจในการท่องเที่ยวของผู้สูงอายุ ได้แก่ การเรียนรู้สิ่งใหม่ การได้รับประสบการณ์ที่แปลกใหม่ การได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลิน การท่องเที่ยวร่วมกับผู้อื่น การผ่อนคลายความตึงเครียด การเข้าถึงธรรมชาติ การเรียนรู้วัฒนธรรม เป็นต้น (จิราวดี รัตนไพฑูรย์ชัย, 2557)

จะเห็นได้ว่าผู้สูงอายุมีความพร้อมในทุกๆ ด้านสำหรับการท่องเที่ยว และการท่องเที่ยวต่างประเทศก็เป็นอีกสิ่งหนึ่งที่ผู้สูงอายุมีความสนใจเป็นพิเศษในการเดินทางไปท่องเที่ยวในประเทศต่างๆ (นิวส์มอนิเตอร์, 2560) แต่ก็มีปัจจัยหนึ่งที่เป็นปัญหาสำหรับการท่องเที่ยวในต่างประเทศของผู้สูงอายุ นั่นคือปัญหาการขาดทักษะทางด้านภาษาอังกฤษของผู้สูงอายุ

หากพูดถึงภาษาอังกฤษนั้นเป็นภาษาสากลที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารระหว่างประเทศ ดังนั้นการพัฒนาความรู้และทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับบุคคลทั่วไปในสังคมจึงนับว่ามีความสำคัญอย่างยิ่ง ในฐานะภาษาสำคัญของโลก ภาษาอังกฤษปัจจุบันคือภาษานานาชาติ เป็นภาษากลางของโลก ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่มนุษย์บนโลกใช้ติดต่อกันเป็นหลัก ไม่ว่าจะแต่ละคนจะใช้ภาษาอะไรเป็นภาษาประจำชาติ เมื่อต้องติดต่อกับคนอื่นที่ต่างภาษาต่างวัฒนธรรมกันทุกคนจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลักอยู่แล้ว ด้วยเหตุนี้ทุกชาติทุกภาษาจึงบรรจุวิชาภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองรองลงมาจากภาษาประจำชาติ เป็นแกนหลักของหลักสูตรการศึกษาทุกระดับ ตั้งแต่ปฐมวัยไปจนถึงการศึกษาลดชีวิต (Cholakarn Pungviriyarat, 2014)

ดังนั้นวัยรุ่นจึงเข้ามามีบทบาทในการช่วยพัฒนาทักษะทางด้านภาษาอังกฤษของผู้สูงอายุเพื่อการท่องเที่ยวในต่างประเทศ เพราะวัยรุ่นเป็นวัยแห่งการเรียนรู้ มีความรู้ ความสามารถ (พนม เกตุมาน, 2550) ที่เหมาะสมตามวัยจากการศึกษาเล่าเรียน และยังเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งในสถาบันครอบครัวที่มีความใกล้ชิดกับผู้สูงอายุ

จากปรากฏการณ์ดังกล่าวผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาวิจัยเรื่องทัศนคติของวัยรุ่นตอนกลางต่อการพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษของผู้สูงอายุในการท่องเที่ยวต่างประเทศ เพื่อความเข้าใจในทัศนคติของวัยรุ่นตอนกลางต่อการพัฒนาทักษะทางด้านภาษาอังกฤษของผู้สูงอายุเพื่อการท่องเที่ยวในต่างประเทศและปัญหาทักษะทางด้านภาษาอังกฤษของวัยรุ่นตอนกลาง ผลที่ได้สามารถไปพัฒนาและหาแนวทางแก้ไขถึงปัญหาได้

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาทักษะทางด้านประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ของวัยรุ่นตอนกลางที่มีผลโดยตรงต่อทัศนคติของวัยรุ่นตอนกลางต่อการพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษของผู้สูงอายุเพื่อการท่องเที่ยวในต่างประเทศ

2. เพื่อศึกษาทัศนคติของวัยรุ่นตอนกลางต่อการพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษของผู้สูงอายุเพื่อการท่องเที่ยวในต่างประเทศ
ที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3.สมมุติฐานการวิจัย

1. เพศที่ต่างกัน มีทัศนคติต่อการพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษของผู้สูงอายุเพื่อการท่องเที่ยวในต่างประเทศ ไม่แตกต่างกัน
2. ระดับทักษะความสามารถทางภาษาอังกฤษที่แตกต่างมีผลต่อทัศนคติการพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษของผู้สูงอายุเพื่อการท่องเที่ยวในต่างประเทศ

กรอบแนวคิด

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม



4. วิธีดำเนินงานวิจัย

1. ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยเป็นการวิจัยจากข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ในรูปแบบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งรวบรวมจากการเก็บข้อมูลออนไลน์ในเรื่องทัศนคติของวัยรุ่นตอนกลางต่อการพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษของผู้สูงอายุเพื่อการท่องเที่ยวในต่างประเทศ และนำแบบสอบถามที่ได้จากการเก็บข้อมูลไปประมวลผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistic Package Social Science)

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการศึกษานี้ ได้แก่ ประชากรวัยรุ่นตอนกลางที่อยู่อาศัยในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยนี้ ได้แก่ ประชากรวัยรุ่นตอนกลางอายุระหว่าง 18 - 24 ปีที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มเป็นจำนวน 400 คน ที่ระดับนัยสำคัญ 95% และกำหนดค่าความคาดเคลื่อนที่ 0.05 (กัลยา วาณิชบัญชา, 2554) ดังนี้

$$n = \frac{z^2}{4e^2}$$

โดยที่ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

z = ค่ามาตรฐานซึ่งขึ้นอยู่กับระดับความเชื่อมั่น

e = ระดับของความคาดเคลื่อนที่ยอมให้เกิดขึ้นเท่ากับ 0.05

ในทางปฏิบัติเรานิยมใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น $z = 1.96$

$$n = \frac{(1.96)^2}{4(0.05)^2}$$

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามทัศนคติของวัยรุ่นตอนกลางต่อการช่วยพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษของผู้สูงอายุในการท่องเที่ยวต่างประเทศ ซึ่งแบ่งเป็น 3 ส่วนได้แก่

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ทักษะทางด้านภาษาอังกฤษ

ส่วนที่ 3 ทัศนคติของวัยรุ่นตอนกลางต่อการพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษของผู้สูงอายุในการท่องเที่ยวต่างประเทศ

โดยในส่วนที่ 2 จะเป็นลักษณะคำถามแบบมาตราส่วน (Likert Sale) ซึ่งแต่ละคำถามมีให้เลือก 6 ระดับตามความสำคัญ 5-0 โดย 5 คือระดับทักษะทางด้านภาษาอังกฤษที่สามารถใช้ได้โดยเกือบไม่มีปัญหาและ 0 คือระดับทักษะทางด้านภาษาอังกฤษที่ใช้ไม่ได้เลย และในส่วนที่ 3 ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วน (Likert Scale) (ศิริวรรณ เสรีรัตน์, 2546) ซึ่งแต่ละคำถามมีคำตอบให้เลือกตามระดับความสำคัญ 5 ระดับ โดยระดับที่ 1 หมายถึง ระดับความคิดเห็นด้วยมากที่สุด 2 หมายถึง ระดับความคิดเห็นด้วยมาก 3 หมายถึง ระดับความคิดเห็นด้วยปานกลาง 4 หมายถึง ระดับความคิดเห็นปานกลาง และ 5 หมายถึง ระดับความคิดเห็นไม่เห็นด้วย

4. การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

ผู้วิจัยร่างแบบสอบถามแล้วนำแบบสอบถามตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดมุ่งหมายของการวิจัย (Index of Item Objective Congruence: IOC) กับผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน พิจารณาความสอดคล้องของข้อคำถาม ได้ค่าคะแนนมากกว่า 0.50 ทุกข้อถือว่าอยู่ในเกณฑ์ใช้ได้ จากนั้นจึงนำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง (Try Out) จำนวน 30 คนแล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่นโดยวิธีสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbarch) โดยค่าอัลฟาที่ได้ พบว่ามีค่าอัลฟา เท่ากับ 0.856 ถือว่าความเชื่อมั่นสูง (Sekaran : 2003,311)

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป (SPSS)

5.1 ข้อมูลทั่วไป เป็นข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบตามตัวแปรที่ศึกษาและรายละเอียดอื่นๆ ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา และอายุของผู้สูงอายุภายในครอบครัว วิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ใช้ความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

5.2 สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ได้แก่ สถิติ t-test แบบ (Independent Sample) และ สถิติ Chi-square Test

6. ผลการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 81.0) อายุ 21 ปี (ร้อยละ 29.0) ระดับการศึกษาปริญญาตรี (ร้อยละ 79.5) ภายในครอบครัวมีผู้สูงอายุ (ร้อยละ 75.0) อายุของผู้สูงอายุ (ร้อยละ 50.2) อายุ 71 – 80 ปี

2. ทักษะด้านภาษาอังกฤษของวัยรุ่นตอนกลาง พบว่าทักษะภาษาอังกฤษโดยรวมด้านการฟัง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.6642 อยู่ในระดับสามารถใช้ได้เพียงเล็กน้อย ทักษะภาษาอังกฤษโดยรวมด้านการพูด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.1658 อยู่ในระดับสามารถใช้ได้เพียงเล็กน้อย ทักษะภาษาอังกฤษโดยรวมด้านการอ่าน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.7438 อยู่ในระดับสามารถใช้ได้เพียงเล็กน้อย และทักษะภาษาอังกฤษโดยรวมด้านการเขียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.2987 อยู่ในระดับสามารถใช้ได้เพียงเล็กน้อย รายละเอียดแสดงดัง ตารางที่ 1

ทักษะด้านภาษาอังกฤษ	ค่าน้อยสุด	ค่ามากที่สุด	Mean	S.D.	ระดับความสามารถในการใช้
1. ทักษะการฟัง					
1.1 ท่านสามารถฟังภาษาอังกฤษเข้าใจความหมาย	1	5	2.61	0.997	สามารถใช้ได้เพียงเล็กน้อย
1.2 ท่านสามารถฟังเข้าใจในบทสนทนาพื้นฐานภาษาอังกฤษ	1	5	2.79	0.950	สามารถใช้ได้เพียงเล็กน้อย
1.3 ท่านสามารถฟังภาษาอังกฤษเข้าใจจากสื่อได้หลากหลายรูปแบบ เช่น วิทยู โทรทัศน์ เป็นต้น	1	5	2.59	0.922	สามารถใช้ได้เพียงเล็กน้อย
รวม	1	5	2.664	0.8221	สามารถใช้ได้เพียง

					เล็กน้อย
2. ทักษะการพูด					
2.1 ท่านสามารถพูดตอบโต้บทสนทนาเป็นภาษาอังกฤษได้	1	5	2.18	0.944	สามารถใช้ได้เพียงเล็กน้อย
2.2 ท่านสามารถพูด อธิบายความหมาย หรือสื่อสารให้บุคคลอื่นเข้าใจได้	1	5	2.17	0.981	สามารถใช้ได้เพียงเล็กน้อย
2.3 ท่านมีความรู้ในการพูดแนะนำสถานที่ท่องเที่ยว	1	5	2.15	0.893	สามารถใช้ได้เพียงเล็กน้อย
รวม	1	5	2.165	0.7915	สามารถใช้ได้เพียงเล็กน้อย
3. ทักษะการอ่าน					
3.1 ท่านสามารถอ่านและเข้าใจความหมายหนังสือแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวเป็นภาษาอังกฤษได้	1	5	2.67	1.108	สามารถใช้ได้เพียงเล็กน้อย
3.2 ท่านสามารถอ่านและเข้าใจความหมาย ข้อความสัญลักษณ์ บนป้ายบอกทางหรือตำแหน่งที่ตั้งได้	1	5	2.81	1.054	สามารถใช้ได้เพียงเล็กน้อย
รวม	1	5	2.743	0.9962	สามารถใช้ได้เพียงเล็กน้อย
4. ทักษะการเขียน					
4.1 ท่านสามารถเขียนข้อความสื่อสารกับบุคคลอื่นได้	1	5	2.33	0.943	สามารถใช้ได้เพียงเล็กน้อย
4.2 ท่านสามารถเขียนเอกสารภาษาอังกฤษพื้นฐานได้	1	5	2.27	0.937	สามารถใช้ได้เพียงเล็กน้อย
รวม	1	4.5	2.298	0.8628	สามารถใช้ได้เพียงเล็กน้อย

3. ทักษะการเขียนของวัยรุ่นตอนกลางต่อการพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษของผู้สูงอายุเพื่อการท่องเที่ยวในต่างประเทศ พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้มีระดับความคิดเห็นในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง (Mean= 3.272, S.D.=0.6197) โดยประเด็นค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ท่านคิดว่าท่านสามารถสอนภาษาอังกฤษให้ผู้สูงอายุรู้สึกเพลิดเพลินในการเรียนและท่องเที่ยวในต่างประเทศโดยไม่คิดว่าภาษาคืออุปสรรค (Mean= 3.46, S.D. = 0.85) และประเด็นค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ท่านคิดว่าถ้าท่านสอนผู้สูงอายุแล้วจะช่วยให้สามารถถามทางที่ต้องการจะเดินทางไปเป็นภาษาอังกฤษได้ (Mean= 3.15, S.D. = 0.79) รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 2

ทัศนคติของวัยรุ่นตอนกลางต่อการพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษของผู้สูงอายุเพื่อการท่องเที่ยวในต่างประเทศ	ค่าน้อยสุด	ค่ามากที่สุด	Mean	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ท่านคิดว่าถ้าท่านสอนผู้สูงอายุแล้วจะช่วยให้เข้าใจในบทสนทนาพื้นฐานและสามารถสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษได้	1	5	3.20	0.85	เห็นด้วยปานกลาง
2. ท่านคิดว่าถ้าท่านสอนผู้สูงอายุแล้วจะช่วยให้	1	5	3.15	0.79	เห็นด้วยปานกลาง

สามารถถามทางที่ต้องการจะเดินทางไปเป็นภาษาอังกฤษได้					
3. ท่านคิดว่าถ้าท่านสอนผู้สูงอายุแล้วจะสามารถสั่งอาหารในร้านอาหารได้ตรงตามที่ต้องการ	2	5	3.22	0.84	เห็นด้วยปานกลาง
4. ท่านคิดว่าเมื่อผู้สูงอายุได้เรียนรู้จะสามารถท่องเที่ยวไปยังสถานที่ต่างๆโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางการสื่อสารในการขึ้นขนส่งมวลชนในต่างประเทศได้	1	5	3.16	0.88	เห็นด้วยปานกลาง
5. ท่านคิดว่าถ้าท่านสอนผู้สูงอายุแล้วจะช่วยให้ผู้สูงอายุสามารถสื่อสารกับทางโรงแรมที่เข้าพักในต่างประเทศได้	1	5	3.28	0.87	เห็นด้วยปานกลาง
6. ท่านคิดว่าเมื่อผู้สูงอายุได้เรียนรู้ผู้สูงอายุจะสามารถสื่อสารในการซื้อสินค้าได้	2	5	3.34	0.85	เห็นด้วยปานกลาง
7. ท่านคิดว่าถ้าท่านสอนแล้วผู้สูงอายุจะมีความรู้และสามารถสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษได้เมื่อต้องการความช่วยเหลือ	1	5	3.37	0.82	เห็นด้วยปานกลาง
8. ท่านคิดว่าท่านสามารถสอนภาษาอังกฤษให้ผู้สูงอายุรู้สึกเพลิดเพลินในการเรียนและท่องเที่ยวในต่างประเทศโดยไม่คิดว่าภาษาคืออุปสรรค	1	5	3.46	0.85	เห็นด้วยปานกลาง
รวม	1.38	5	3.272	0.6197	เห็นด้วยปานกลาง

4.การทดสอบสมมุติฐาน

สมมุติฐานที่ 1 จากการทดสอบความแตกต่างของเพศของวัยรุ่นตอนกลางในเขตกรุงเทพและปริมณฑลที่แตกต่างกันมีทัศนคติต่อการพัฒนาทักษะทางด้านภาษาอังกฤษของผู้สูงอายุเพื่อการท่องเที่ยวในต่างประเทศแตกต่างกัน โดยใช้สถิติ t-test แบบ (Independent Sample) ในการทดสอบพบว่า ค่า $t = .95$ ค่า $sig. = .34$ ซึ่งมากกว่า $.05$ หมายความว่า เพศที่แตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการพัฒนาทักษะทางด้านภาษาอังกฤษของผู้สูงอายุเพื่อการท่องเที่ยวในต่างประเทศ ไม่แตกต่างกัน รายละเอียดแสดงดัง ตารางที่ 3 ดังนี้

เพศ	\bar{x}	S.D.	t	Sig.
ชาย	3.33	.51	0.95	0.34
หญิง	3.26	.64		

สมมุติฐานที่ 2 จากการทดสอบระดับทักษะความสามารถทางภาษาอังกฤษที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์ต่อทัศนคติการพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษของผู้สูงอายุเพื่อการท่องเที่ยวในต่างประเทศ พบว่า ระดับทักษะความสามารถทางภาษาอังกฤษด้าน การฟัง การอ่าน มีความสัมพันธ์กับทัศนคติของวัยรุ่นต่อการพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษของผู้สูงอายุ ที่จะช่วยพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษของผู้สูงอายุให้เข้าใจในบทสนทนาพื้นฐานและสื่อสารได้, สามารถสอบถามเส้นทางได้, สั่งอาหารในร้านอาหารได้, ขึ้นขนส่งมวลชนโดยใช้ภาษาเป็นสื่อกลาง, สื่อสารกับโรงแรมที่เข้าพักได้, ซื้อสินค้าได้, สามารถสื่อสารขอความช่วยเหลือได้, รู้สึก

เพลดเพลินในการเรียนรู้ภาษา ส่วนระดับทักษะความสามารถทางภาษาอังกฤษด้านอื่นไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติของวัยรุ่นต่อการพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษของผู้สูงอายุ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งรายระเอียดจะแสดงในตารางที่ 4 ดังนี้

ทักษะภาษาอังกฤษ		ทัศนคติของวัยรุ่นต่อการพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษของผู้สูงอายุเพื่อการท่องเที่ยวในต่างประเทศ							
		เข้าใจในบทสนทนาพื้นฐานและสื่อสารได้	สามารถสอบถามเส้นทางได้	สั่งอาหารในร้านอาหารได้	ขึ้นขนส่งมวลชนโดยใช้ภาษาเป็นสื่อกลาง	สื่อสารกับโรงแรมที่เข้าพักได้	ซื้อสินค้าได้	สามารถสื่อสารขอความช่วยเหลือได้	รู้สึกเพลดเพลินในการเรียนรู้ภาษา
1.การฟัง	χ^2	1.40	1.15	42.31	85.45	75.83	66.21	54.06	80.79
	Sig	.000	.000	.000	.000	.000	.000	.000	.000
1.1 ท่านสามารถฟังภาษาอังกฤษเข้าใจความหมาย	χ^2	73.76	49.13	38.27	45.72	38.08	60.29	42.62	49.23
	Sig	.000	.000	.000	.000	.000	.000	.000	.000
1.2 ท่านสามารถฟังเข้าใจในบทสนทนาพื้นฐานภาษาอังกฤษ	χ^2	46.90	68.30	39.16	64.16	68.04	43.15	89.03	39.00
	Sig	.000	.000	.000	.000	.000	.000	.000	.000
1.3 ท่านสามารถฟังภาษาอังกฤษเข้าใจจากสื่อได้หลากหลายรูปแบบ เช่น วิทยู โทรทัศน์ เป็นต้น	χ^2								
	Sig								

2.การพูด 2.1 ท่านสามารถพูด ตอบโต้บทสนทนา เป็นภาษาอังกฤษได้	χ^2	65.20	50.59	14.69	38.30	40.51	44.96	41.01	49.33
	Sig	.000	.000	.259	.001	.001	.000	.001	.000
2.2 ท่านสามารถ พูด อธิบาย ความหมาย หรือ สื่อสารให้บุคคลอื่น เข้าใจได้	χ^2	96.39	42.30	35.51	50.78	41.13	30.61	41.56	44.25
	Sig	.000	.000	.000	.000	.001	.002	.000	.000
2.3 ท่านมีความรู้ใน การพูดแนะนำ สถานที่ท่องเที่ยว	χ^2	67.83	40.62	19.73	37.20	44.47	21.38	32.06	37.86
	Sig	.000	.001	.072	.002	.000	.045	.010	.002
3.การอ่าน 3.1 ท่านสามารถ อ่านและเข้าใจ ความหมายหนังสือ แนะนำสถานที่ ท่องเที่ยวเป็น ภาษาอังกฤษได้	χ^2	97.57	1.14	67.51	1.32	1.00	98.32	91.07	1.008
	Sig	.000	.000	.000	.000	.000	.000	.000	.000
3.2 ท่านสามารถ อ่านและเข้าใจ ความหมาย ข้อความ สัญลักษณ์ บนป้ายบอกทาง หรือตำแหน่งที่ตั้งได้	χ^2	1.16	1.03	7.005	97.98	1.009	51.50	56.16	84.04
	Sig	.000	.000	.000	.000	.000	.000	.000	.000
4. ทักษะการเขียน 4.1 ท่านสามารถ เขียนข้อความ สื่อสารกับบุคคลอื่น ได้	χ^2	45.31	54.76	33.76	61.98	33.57	38.73	26.62	59.19
	Sig	.000	.000	.001	.000	0.06	.000	.046	.000
4.2 ท่านสามารถ เขียนเอกสาร ภาษาอังกฤษ พื้นฐานได้	χ^2	55.07	51.48	43.69	48.77	47.29	36.89	43.56	53.96
	Sig	.000	.000	.000	.000	.000	.000	.000	.000

5.อภิปรายผล

จากการศึกษาข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่า ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 81.0) อายุ 21 ปี (ร้อยละ 29.0) ระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี 318 คน (ร้อยละ 79.5) ส่วนใหญ่ในครอบครัวมีผู้สูงอายุ (ร้อยละ

75) ผู้สูงอายุมีอายุระหว่าง 71 - 80 ปี ครอบครัวที่มีผู้สูงอายุ อยู่ในความดูแล จำเป็นต้องมีความเข้าใจในธรรมชาติ และการเปลี่ยนแปลงของผู้สูงอายุและตระหนักว่าความสูงวัยเป็นภาวะที่จะต้องเกิดกับทุกคน (เกษร สำเภาทอง, 2552) การสำรวจประชากรไทยปี 2550 มีประชากรผู้สูงอายุประมาณ 7 ล้านคนหรือร้อยละ 10.7 ของประชากรทั้งประเทศ ซึ่งองค์การสหประชาชาติ ได้นิยามว่าประเทศใดมีประชากรอายุ 60 ปีขึ้นไปเป็นสัดส่วนเกิน 10% หรืออายุ 65 ปีขึ้นไปเกิน 7% ของประชากรทั้งประเทศถือว่าเป็นประเทศนั้นก้าวสู่สังคมผู้สูงอายุการทำความเข้าใจความสูงวัย (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2533-2563)

สำหรับปัจจัยทางด้านทักษะความสามารถทางภาษาอังกฤษของวัยรุ่นตอนกลางโดยรวมอยู่ในระดับสามารถใช้ได้เพียงเล็กน้อย

1) ด้านการฟัง มีค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนที่ 2.67 และอยู่ในระดับสามารถใช้ได้เพียงเล็กน้อย ส่งผลต่อทัศนคติของวัยรุ่นต่อการพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษของผู้สูงอายุที่จะช่วยพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษของผู้สูงอายุให้เข้าใจในบทสนทนาพื้นฐานและสื่อสารได้, สามารถสอบถามเส้นทางได้, สั่งอาหารในร้านอาหารได้, ชื่นชมส่งมวลงนโดยใช้ภาษาเป็นสื่อกลาง, สื่อสารกับโรงแรมที่เข้าพักได้, ซื้อสินค้าได้, สามารถสื่อสารขอความช่วยเหลือได้, รู้สึกเพลิดเพลินในการเรียนรู้ภาษา

2) ด้านการพูด มีค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนที่ 2.17 และอยู่ในระดับสามารถใช้ได้เพียงเล็กน้อย ส่งผลต่อทัศนคติของวัยรุ่นต่อการพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษของผู้สูงอายุที่จะช่วยพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษของผู้สูงอายุให้เข้าใจในบทสนทนาพื้นฐานและสื่อสารได้ 3)

ด้านอ่าน มีค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนที่ 2.74 และอยู่ในระดับสามารถใช้ได้เพียงเล็กน้อย ส่งผลต่อทัศนคติของวัยรุ่นต่อการพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษของผู้สูงอายุที่จะช่วยพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษของผู้สูงอายุให้เข้าใจในบทสนทนาพื้นฐานและสื่อสารได้, สามารถสอบถามเส้นทางได้, สั่งอาหารในร้านอาหารได้, ชื่นชมส่งมวลงนโดยใช้ภาษาเป็นสื่อกลาง, สื่อสารกับโรงแรมที่เข้าพักได้, ซื้อสินค้าได้, สามารถสื่อสารขอความช่วยเหลือได้, รู้สึกเพลิดเพลินในการเรียนรู้ภาษา

4) ด้านการเขียน มีค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนที่ 2.74 และอยู่ในระดับสามารถใช้ได้เพียงเล็กน้อย ส่งผลต่อทัศนคติของวัยรุ่นต่อการพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษของผู้สูงอายุที่จะช่วยพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษของผู้สูงอายุให้เข้าใจในบทสนทนาพื้นฐานและสื่อสารได้, สามารถสอบถามเส้นทางได้, รู้สึกเพลิดเพลินในการเรียนรู้ภาษา เนื่องจากเพศ อายุ ระดับการศึกษาของแต่ละบุคคลที่แตกต่างกัน ส่งผลให้ทักษะพื้นฐานทางด้านภาษาอังกฤษและทัศนคติของแต่ละบุคคลแตกต่างกัน ระดับทักษะภาษาอังกฤษที่ค่อนข้างต่ำของวัยรุ่นตอนกลางนั้นแสดงให้เห็นถึงสภาพวิกฤตด้านการพัฒนาทักษะภาษาต่างประเทศในระบบการศึกษาไทย จากรายงานผลการจัดอันดับ ปี ค.ศ.2011 จากที่มีการสำรวจทั้งสิ้น 44 ประเทศ ซึ่งให้เห็นว่าความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของไทยมีค่าดัชนีเท่ากับ 39.41 อยู่ในระดับที่มีความสามารถต่ำมาก (Very Low Proficiency) เป็นอันดับที่ 42 จาก 44 ประเทศ (Education First (EF), 2011) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ (วันดี ศรีสวัสดิ์, 2556) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยเชิงสาเหตุทุกระดับที่ส่งผลให้ความสามารถด้านทักษะภาษาอังกฤษของวัยรุ่นต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน ข้อมูลจากการวิจัยพบว่ากลุ่มวัยรุ่นส่วนใหญ่ได้รับการศึกษาในวิชาภาษาอังกฤษตั้งแต่สมัยอนุบาล แต่ไม่สามารถพัฒนาระดับความรู้ ความสามารถด้านทักษะภาษาอังกฤษของวัยรุ่นให้มีมาตรฐานความรู้เพิ่มขึ้น

ทัศนคติต่อการพัฒนาทักษะทางด้านภาษาอังกฤษของผู้สูงอายุเพื่อการท่องเที่ยวในต่างประเทศ จากการศึกษาข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 400 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่คิดว่าสามารถสอนภาษาอังกฤษให้ผู้สูงอายุรู้สึกเพลิดเพลินในการเรียนและท่องเที่ยวในต่างประเทศโดยไม่คิดว่าภาษาคืออุปสรรค(Mean =3.46) สามารถสอนให้ผู้สูงอายุมีความรู้และสามารถสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษได้เมื่อต้องการความช่วยเหลือ (Mean =3.37) สามารถสอนให้ผู้สูงอายุสามารถสื่อสารในการซื้อสินค้าได้ (Mean =3.34) ตามลำดับ แสดงให้เห็นทัศนคติที่ดีของวัยรุ่นต่อผู้สูงอายุ ในการให้ความช่วยเหลือ ชีพพอร์ทกิจกรรมต่างๆของผู้สูงอายุ เมื่อวัยรุ่นมีอายุเพิ่มขึ้นจะทำให้มีการตระหนักและเห็นคุณค่าผู้สูงอายุเพิ่มขึ้น ซึ่งผู้ที่มีอายุมากจะมีความรู้สึกว่าจะต้องแสดงความกตัญญูต่อผู้มีพระคุณ/ผู้สูงอายุมากกว่าผู้ที่มีอายุน้อยกว่า ทั้งนี้เนื่องมาจากการผ่านประสบการณ์ที่ได้รับการถ่ายทอด ปลูกฝังจากสมาชิกในครอบครัวและ/หรือสมาชิกในสังคม นำมาปฏิบัติจนเคยเป็นนิสัย เช่น การยกมือไหว้ที่ใช้อย่างอัตโนมัติต่อผู้สูงอายุ (สมศักดิ์ ศรีสันติสุข, 2539) หรืออาจเป็นการสำนึกด้วยตนเองส่วนวัยรุ่นที่รู้สึกว่าครอบครัวมีเวลาให้แก่มากเกินไปเพียงพอจะมีการตระหนักและเห็นคุณค่าผู้สูงอายุมากกว่าวัยรุ่นที่รู้สึกว่าครอบครัวมีเวลาให้แก่มากเกินไปเพียงพอ ทั้งนี้เนื่องจากการมีเวลาให้แก่มากในครอบครัวเพียงพอจะทำให้เด็กได้รับการอบรมสั่งสอนโดยตรงและเรียนรู้จากการปฏิบัติต่อผู้สูงอายุของสมาชิกในครอบครัวได้มากกว่าวัยรุ่นที่ครอบครัวมีเวลาให้ไม่เพียงพอ (วรธรรม ลักษณ์ เมียนเกิด. 2549)

6. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งนี้

ทัศนคติของวัยรุ่นต่อการช่วยพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษของผู้สูงอายุ นั้น อยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง จากระดับความสัมพันธ์ของความสามารถในทักษะภาษาอังกฤษที่ค่อนข้างต่ำ นั้นแสดงให้เห็นถึงวิกฤตของภาษาอังกฤษกับวัยรุ่นไทย เห็นได้จากการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของประเทศได้กำหนดให้มีการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษทั้งทางด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาจนถึงมัธยมศึกษา แต่การเรียนการสอนภาษาอังกฤษก็ยังมีปัญหาโดยตลอด ส่งผลให้นักเรียนไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ ทำให้เกิดปัญหา ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของวัยรุ่นต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน ข้อเสนอแนะในครั้งนี้คือ เริ่มการสร้างทัศนคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ สร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษต่อตนเอง พัฒนาทักษะอย่างสม่ำเสมอ ส่งผลให้พัฒนาตนเองจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาอังกฤษตามที่คาดหวังไว้ และเมื่อมีทัศนคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ จะส่งผลให้มีทัศนคติที่ดีต่อการพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษของผู้สูงอายุไปด้วย กล่าวคือ เมื่อวัยรุ่นมีความรู้ความชำนาญในภาษาอังกฤษก็จะสามารถสอน ถ่ายทอด ความรู้ทางภาษาอังกฤษให้กับผู้สูงอายุได้ดี ผู้สูงอายุเข้าใจในสิ่งที่กำลังช่วยพัฒนา ถ่ายทอดความรู้ จนบรรลุวัตถุประสงค์ร่วมกัน และยังส่งผลดีกับภาคการท่องเที่ยวในต่างประเทศ นักท่องเที่ยวผู้สูงอายุเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวมีอัตราการใช้จ่ายที่สูงต่อการท่องเที่ยวแต่ละครั้ง ซึ่งมาจากเงินเก็บจากการทำงานหนักมาทั้งชีวิต จึงมีศักยภาพสูงในการบริโภค

7. ข้อเสนอแนะในงานวิจัยครั้งต่อไป

1. ในการทำวิจัยครั้งต่อไป ผู้วิจัยเห็นว่าควรมีการศึกษาถึงปัจจัยด้านอื่น ๆ ของวัยรุ่นเพิ่มเติมที่อาจมีผลต่อการพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษของผู้สูงอายุเพื่อการท่องเที่ยวในต่างประเทศ
2. ในการทำวิจัยครั้งต่อไป ผู้วิจัยเห็นว่าควรเก็บข้อมูลการวัดทักษะทางด้านภาษาอังกฤษของวัยรุ่นให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น เพื่อข้อมูลที่มีความถูกต้องมากที่สุด โดยการทำแบบทดสอบ สัมภาษณ์

8. บรรณานุกรม

- [1] ชูศรี วงศ์รัตน์, 2541 เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: เทพเนรมิต.
- [2] ศิริชัย กาญจนवासี, ทวีวัฒน์ปิทยานนท์, ดิเรก ศรีสุข. 2551 การเลือกใช้สถิติที่เหมาะสมสำหรับการวิจัย (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- [3] ฉลองศรี พิมพ์สมพงษ์. 2548. การวางแผนการท่องเที่ยว. พิมพ์ ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์เกษรศาสตร์
- [4] วิสุทธิ์ พันธงาม. 2541. การส่งเสริมสุขภาพของผู้สูงอายุในชุมชนวัดธาตุเทศบาลนครขอนแก่น จังหวัดขอนแก่นวิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตร มหาบัณฑิตสาขาวิชาพัฒนาสังคม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- [5] สำนักงานสถิติแห่งชาติ. 2557. สรุปผลสำคัญการสำรวจประชากรสูงอายุในประเทศไทย. พ.ศ. 2550. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานสถิติแห่งชาติ
- [6] สมเกียรติ อ่อนวิมล. 2554. “บันทึกอาเซียน ASEAN DIARY : การใช้ภาษาอังกฤษและภาษาอื่นในภูมิภาค อนาคตของไทยในอาเซียน”. เดลินิวส์ (13กรกฎาคม 2554).
- [7] จิรวาดิ รัตนไพฑูรย์ชัย. 2557. ตลาดนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุ. ดีพิมพ์ : หนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ Section : ASEAN+. ปีที่ 3. ฉบับที่ 153.
- [8] ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. (2541). การวิจัยธุรกิจ. กรุงเทพมหานคร: เพชรจรัสแสงแห่งโลกธุรกิจ.
- [9] ศักดิ์ สุนทรเสณี. เจตคติ. กรุงเทพฯ : รุ่งวัฒนา, 2531.
- [10] อริสรา ธนาภิกิจ. 2555. “คนไทยไร้ความกล้า ส่งผลพูดภาษาอังกฤษรอบบ๊วยโลก”.

เดลินิวส์ (22 พฤศจิกายน 2555)

[11] Katz Daniel. (1960). The Functional Approach to the Study of Attitudes. Princeton University.

[12] Norman L. Munn. Introduction to Psychology. Boston: Houghton Mifflin Company, 1971.

[13] Gee, C, Makens, J ;& Choy,D, 1989, The travel industry, 2nd ed., Van Nostrand Reinhold, New York.

[14] McIntosh, Robert W ; Goelder, Charles R ; & Ritchie, J.R. Brent. (1995). Tourism Principles, Practices, Philosophies. USA

[15] Oskamp, S. (1977). Attitude and Opinion. New Jersey : Prentice-Hall.